

Med store undrende øjne ser jeg

Med store undrende øjne ser jeg på gangen, rulleborde med værnemidler stillet i en respektfuld orden. De er ikke bare tilfældigt placeret, men står der fordi masker, kitler, briller og handsker samt sprit skal beskytte os mod smitte med Corona-virus.

Med store undrende øjne går jeg ind på stuen iført alle værnemidler. Med det og i det skal jeg møde den gamle Gerda, som ligger der på sin stue, helt alene, fordi hun er Covid positiv. Hun hoster lidt og har ind imellem feber, men kan ikke udtrykke, om hun også har andre symptomer.

Med store øjne, ser hun på mig. Hendes blik udtrykker på en og samme tid mod og ængstelse, som hun ligger dér isoleret fra alt og alle dem, hun holder af og har relationer til.

Med et varmt og taknemmeligt blik ser jeg hende og skal jeg hjælpe hende med personlig pleje. Det vil jeg gerne og gør det gerne, men hvor er det svært, når jeg står dér, ser og føler mig fremmed i alt udstyret. På en eller anden måde oplever jeg at være fremmed - fordi noget af min autenticitet og drivkraft i min sygepleje netop er i det autentiske møde, hvor jeg møder den anden som dig og mig.

Men i denne tid er vi fremmede overfor hinanden. Jeg ser en fare for, at patienterne smittet med Covid bliver objektgjort og plejen reduceret til noget, der skal gøres på afstand, camoufleret for at undgå noget vi ikke kan se med det blotte øje. Med fagligheden har vi også magten. Mere står på spil for Gerda, hendes udsathed og sårbarhed er fysisk og eksistentielt mere påtrængende. Begge er vi bekymrede og føler måske en vis grad af utilstrækkelighed.

Jeg beder til og tror på, at jeg trods alt rammes af den etiske fordring, fordi jeg tror mine egne øjne – og mit blik bliver professionelt, fordi jeg sanser og forstår med hjertets øje. Jeg vil ikke fratages glæden ved sygeplejen, om end jeg er camoufleret. Sygeplejen er funderet i omsorgens varetagelse for livet, i næstekærligheden, som drivende og bærende kraft i sygeplejen.

"Sygeplejen er direkte udsprunget af den kristelige barmhjertighed"

Jesu enkle ord i lignelsen om den barmhjertige samaritaner: "Plej ham!" – det er buddet og befalingen, som ligger til grund for al sygepleje.

(Elisabeth Hagemann 1936. s.8 i Sygepleieskolens etik)

Med store undrende øjne ser jeg, at den gyldne regel om at behandle andre, som du selv gerne vil behandles, er sat på spidsen...

Der er stadig meget at undres over – og jeg beder en bøn for, at næstekærlighed forbliver noget af det største for og mellem alle mennesker til evig tid. Og jeg glædes over foråret og mælkebøtterne i græsset, for noget vil altid være, som det altid har været. Også midt i en undringstid... er der en kraft, en Gud, der er større end os selv.

"Noget om Kraft"

*Med store undrende øjne går jeg,
hvor anemonerne lyser hvidt.
Og midt i forårets lysvæld står jeg
og ser mod himlen og spørger blidt:
Hvem opfandt lærken og nattergalen?
Hvem satte knopper på birk og bøg?
Og hvem bestemte, at netop svalen
sku være svale og gøgen gøg?*

Halfdan Rasmussen 1960 i Digtsamlingen "Tosserier"

God Bededagsferie fra klinisk underviser Charlotte Fabricius Kragh